

Izhaja

vsak petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Za in serate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste vsakokrat.

Clasilo koroških Slovencev

Leto XXIX.

Celovec, 2. malega travna 1910.

Štev. 14.

Vedno lepši zistem justične uprave.

V času, ko na Češkem zahtevajo Nemci za nemške kraje sodnike, ki so ne samo nemškega jezika zmožni, ampak tudi po rodu in mišljenju Nemci, in se z vsemi štirimi branijo nemškega jezika popolnoma zmožnih Čehov kot sodnikov, v tem času **justične uprave ni sram futrati** koroške Slovence s sodniki, ki so ne samo po rodu in mišljenju Nemci, ampak ki so očitno nezmožni, svoji vzvišeni nalogi kot sodniki zadostovati. Nemškonacionalna justična uprava je naredila zopet en korak naprej. Domačin Slovenec sploh ne najde službe v domači državi, in sedaj po zadnjem sodnem imenovanju ne dobijo službe doma in deželi več niti nemškutarji. Začeli so nastavljati med Slovenci edinole — pristne Nemce.

Ravnokar sta bila imenovana za sodnika zaupnik nemškega „Volksrata“ dr. Pötsch v Velikovec in sodnik Czerny v Pliberk, oba rojena Nemca, ki ne znata slovensko. Obiskovala sta sicer znani slaboglasni jezikovni kurz v slovenščini, vendar vemo popolnoma zanesljivo, da se slovenščine nista naučila in da sta popolnoma nezmožna, občevati v slovenskem jeziku s slovenskimi strankami ali razumeti slovenske spise. Razen tega se najaja v Pliberku že od prejšnjega imenovanja kot sodnik neki dr. Hofbauer, ki tudi niti za najhujšo silo ne zna slovenski. Kako bodo ti sodniki sodili, to sam Bog ve in pa minister Hochenburger.

V pliberškem sodnem okraju se je po vladnem štetju posluževalo slovenščine kot občevalnega jezika 16.668 ljudi, dočim nemščine le — 3184, v velikovškem sodnem okraju nemškega jezika 5365, slovenščine pa 11.266. V teh dveh sodnih okrajih, zlasti v pliberškem, je pretežna večina, ki prav nič nemški ne zna. Čujemo, da bo justična uprava otvorila — jezikovni kurz za nemščine nezmožno prebivalstvo, da bo moglo sodnike Pötsch, Hofbauer in Czerny razumeti. Ljudstvo se pri današnjih slabih časih tega jezikovnega

kurza že veseli, ker se čuje, da bo vsak obiskovalec tega kurza dobil 400 K na leto, kakor so jih dobili kurzovci Czerny, Hofbauer in Pötsch za obisk takega kurza, ki niso samo trdi Nemci, ampak tudi strupeni nemški nacionalci.

Ljudstvo je bilo v pliberškem okraju že zaradi imenovanja Hofbauerja kot sodnika v Pliberku zelo razburjeno, sedaj pa je začelo med ljudstvom vreti in, kakor slišimo, se pripravlja energična odporna akcija. Če mora ljudstvo pod kaznijo k sodišču, potem sme vsaj zahtevati, da ga zasliši sodnik, katerega ljudstvo razume. Saj sodišča vendar niso kak zavod za gluhoneme in so poleg tega najmanj pripravno mesto kot torišče nemškega „Voksrata“.

Saj so se sodišča na Koroškem vsled jezikovnih sekatur našemu ljudstvu že tako pristudila, da gredo z istim občutkom na sodišče kakor svoj čas kmetje h grajščinskim valpetom. Čisto naravno! Koliko je moralo že in še mora pretrpeti naše ljudstvo zaradi jezikovnega neznanja sodnikov, koliko pritožb smo že slišali, da so morali ljudje sedeti, stroške plačevati, da so bili na mesece obsojeni zaradi krivega pričevanja, samo zato, ker jih sodnik ni razumel. Tega naše ljudstvo ne bo več trpelo, in vlada se moti, če meni, da bo še zanaprej delala s koroškimi trpini eksperimente!

Sluga jači.

Malo nas je koroških Slovencev. Vlada nas je naštelala celo samo 90.000. Nasprotnik je silen, ker ima vso oblast v rokah. Dobršen del našega ljudstva je pa še nezaveden. Vsled tega je ta neenak boj Slovencev proti njihovim narodnim nasprotnikom težaven, tembolj, ker vlada podpira močnejšega v boju, namesto da bi ščitila slabjšega. Kljub vsem tem neugodnim razmeram smo koroški Slovenci nekaj let sem v celoti lepo napredovali, kljub temu, da nam je zadal močnejši nasprotnik tu in tam kako skelečo rano. Kakor pomladni dih po ostri zimi je zavelo sveže življenje v naši politiki. To pa je bilo le mogoče, ker smo bili koroški Slovenci, kar se

nas je čutilo narodne in smo stali v slovenskem taboru, edini. Brez nezadovoljstev pa ni nobene stranke na svetu, ker so v vseh strankah pač — ljudje. Zagrmelo je celo včasih na občnih zborih političnega društva, padali so celo ostri izrazi, in prav je bilo tako. Saj ima vsak osebno svobodo, vsak sme povedati prosto svoje mnenje. Toda rodoljubi so grmeli tam, kjer je bilo na mestu, kjer so imeli za to tudi pravico. Če je kdo večino prepričal, da ima prav, je njegova tudi obveljala, če pa je bila večina drugega mnenja, se je pa uklonil. Ločili so se pa vsi v ljubezni in z novim navdušenjem za narodno stvar. Ostali so vedno edini. Ker vsi smo živeli v prepričanju, da nobeden noče narodu slabo, da ima vsak najboljšo namene in da bomo zmagovali le — v edinosti. Vsled tega naša katoliškonarodna stranka nobene človeka ni odbijala v narodnem delovanju, če se je pridružil našemu katoliškonarodnemu programu, ki smo ga podedovali od Andreja Einspielerja, četudi osebno ni bil zavsem istega prepričanja kakor politično vodstvo in drugi rodoljubi v stranki. **Vsak je bil dobro sprejet, ako le ni rušil edinosti.** In poudarjamo, da tudi g. dr. Müller, čeravno je prihajal pred njim iz Ljubljane glas, da je liberalec. Koroški Slovenci smo ga sprejeli, smemo reči, z odprtimi rokami. Saj bi nam bil nova moč v narodnem boju. Izvolili smo ga celo v vodstvo, v odbor političnega društva. Zahtevali smo le eno od njega, kar je dolžna vsaka resna stranka sama sebi, namreč da ostane zvest načelom političnega društva. In mož ni prinesel s seboj tiste odkritosrčnosti, kakor smo je bili prej vajeni. Čeravno je moral vedeti, da je politično društvo in njega vodstvo sprejelo tradicije od nepozabnega Andreja Einspielerja in se ves čas, odkar obstoji, niti za las ni od njegovega programa oddaljilo, vendar mož pri izvolitvi v odbor političnega društva ni hotel obljubiti, da bo deloval na programu političnega društva, ampak je le izjavljal, da kandidira na program Andreja Einspielerja. To je storil zato, da bi si pridržal ene durce odprte in bi imel pozneje nekak izgovor, ko bo začel delati — proti političnemu društvu.

Podlistek.

Oče Ločan.

(Črtica. — Fr. Ks. Jezernikov.)

Bilo je na jesen popoldne. Megle so polegale po dragah in napajale že itak razmočeno zemljo. Na polju so spravljali zadnje pridelke, da jih ne zapade sneg. V dolino so prihajale čez severne vrhove mrzle sape, da so se stari ljudje oblačili že zimsko.

Kraj Virnevasi se je belilo sredi sadnega drevja lepo poslopje, Lesnikova gostilna. Ravnokar se je prikazala na pragu polnolična krčmarica, mlada Lesnica, in se je ozrla proti lični cerkvi, ki se je smehljala z nizkega holma v lepo dolinico.

Doli proti vasi se je bližala sključena postava s košem na hrbtu. Bil je stari Ločan; Lesnica ga ni hitro spoznala.

V zvoniku je udarila ura tri, in otroci so se vsuli iz šole, ki je sosedovala cerkvi. Kakor vrabci na obloženih svislih so kričali in izvrševali obsodbe, ki so jih sklenili prej v šoli. Dva sta si bila kar v laseh.

Pa nobeden ne more užgati nasprotnika. Eden zagrabí končno malho, ki jo je prej odložil njegov nasprotnik, in jo v trenutku povezne drugemu čez glavo. Okrog stoječi zaženo huronski krič, ki privabi učitelja iz šole. Kakor bi trenil, so se razpršili paglavci, le oni z malho čez glavo, si jo je nerodno snemal, se plaho ozrl

po obližju, pobral klobuk, pozdravil učitelja in zdiral za drugimi po cesti proti Lesnikovi gostilni.

Otročad je kmalu dohitela Ločana, ki je opiral svojo suhljato, koščeno postavo ob grčavo palico.

Ločan je štel nekaj nad šest križev. Svoje dni je bil v celi okolici najbolj spoštovan mož, plemenit, kremenit značaj. Izvrstno je gospodaril, svetoval rad sosedom, če so potrebovali dobrega nasveta; zato so ga vsi ljubili razven Lesnika. Lesnikova družina je že dolgo z mržnjo gledala na Ločanovo hišo, ker je bila ta bolj spoštovana in ker vaščanje niso marali Lesnika za župana.

Dvanajst let je županoval Ločan v Virnevasi kljub raznim spletkam Lesnikovim, ki bi se bil rad sam usedel na županski stolec; zato ga mlada Lesnica iz prirojene mržnje ni lepo pogledala, ko ga je spoznala, čeravno stari Ločan že dalje časa ni več županoval, ne gospodaril na domu.

Nekaj let sem se mu je malo mešalo. Doma mu ni bilo obstanka. S košem na hrbtu je blodil po vasi in bližnji okolici, in ljudje so ga omilovali.

Dohitevi ga, so ga začeli šolarji dražiti; stopali so ob njegovi strani in pred njim in se mu smejali. Stari se ni zmenil za nje, otroci se ga pa tudi niso bali, ker so ga poznali. Porednež se mu je celo obesil za koš, kar pa je bilo tudi staremu preveč. Počasi se je okrenil in pogledal brezizrazno po nepokojnežu, ki pa je takoj odskočil in se pomešal med druge.

Za hip je utihnila otročad; ko je pa spoznala, da Ločan, kakor po navadi, ne namerava ničesar hudega, je prhnila v glasen smeh in vrišč.

Deklice so bile manj razposajene nego dečki, in ena je te celo ostro pokarala, češ, da je greh, nagajati starim ljudem, kar jih je za hip osupnilo. Pa otroška čud jih je imela preveč v oblasti. Eden je pobral precej debel kamen, se splazil tiho za Ločanom, ki je zopet počasi stopal proti Lesniku, in mu ga spustil v koš.

Ločan se ni zmenil za to. Ta slab zgled pa je izpodbodel še druge brezsrčneže, da so metali v koš kamenje, da je stavec suhljato hrbtišče še bolj sklonil in trdneje se oprijel gorjače. Trpel je mirno. Ali ni čutil ali se za to ni zmenil? Omračen duh mu ni dal trezno misliti. Otroci pa so ga dodobra poznali in se ga vsled tega niso bali.

Lesnica je vse to videla, pa iz ust ji ni zdrknila karajoča beseda. Smehljala se je; morda ji je bilo to všeč. Ko so jo pa zagledali otroci, jih je vzbudila slaba vest iz malomarnega pregrešnega ravnotežja in, kakor na povelje, so zbežali. Le deklice so počasi korakale in povešale oči, češ, tudi me smo soglešile, ker nismo zabranile zlobnega dejanja.

Ločan je stopal mimo Lesnice, ne ozrši se na hišo, gledajoč venomer pred sebe kakor zatopljen v globoke misli.

„No, ti stari norec,“ ga ogovori zadirljivo krčmarica, „ali si še vedno tako ošaben, da ne pogledaš sem?“

Starec se ne ozre.

„Ali te je pa morda sram, da še na stare dni ne moreš pustiti tatvine,“ zavpije krčmarica, da se sama prestraši svojih odurnih besed. Ni menila tako hudo, ali stari maščevalni srd ji je

To se je kmalu pokazalo. Meseca novembra l. 1907. se je vršil omenjeni občni zbor političnega društva in še koncem istega meseca je zagledal belí dan „Korošec“, ki je dobil tedaj naslov „Prepir“. Može, ki niso imeli poguma na občnem zboru prej povedati, kaj za pravzaprav nameravajo, so začeli izdajati „Korošca“, da bi naredili razdor in s tem novo stranko na Koroškem. Seveda so se, kakor kaže preteklost, hudo uračunali. Naši pravi narodnjaki so si dobro zapomnili besede poslanca Grafenauerja, ki jih je izgovoril na občnem zboru političnega društva: „Kdor hoče k nam na Koroško zanesti to gibanje (novo, liberalno stranko namreč) imenujemo ga brezvestnega hujskača, in najboljšje je, vreči ga prej ko slej pri durih ven.“ In: „Mi ne odklanjamo nikogar, marveč pričakujemo sodelovanja; umevno je, da se včasih kje motimo, a tisti, ki mislijo, da smo se mi motili, naj ne stojijo za plotom in naj ne mečejo kamenja na nas. Treba je, da se razumemo in vsi delamo za naš narod.“ To so bile moške in prave besede.

Ker pa je bilo gotove liberalce sram svojega glasila „Korošca“, ki naj bi začel razdiralno delo med nami, zato so se skrili za neki „konzorcij“. Sram jih je bilo razdiralnega dela. Ustmeno so se opravičevali, da so samo „nezadovoljni“, tajili so, da bi bili „liberalci“, poudarjali so samo, da so „Slovenci in le Slovenci“. Pa česar je srce prepolno, to prikipi iz ust. In tako se je tudi „Korošec“ sam razkrinkal v uvodnem članku št. 28. l. l., v katerem je pozival na razdor in se izdal za svobodoljubno napredno glasilo. Ker so se leta 1907. polastili vseslovenske šolske „Družbe sv. Cirila in Metoda“ liberalci, so hoteli koroški liberalci s pomočjo te družbe pospešiti razdor. Liberalcem pri tej šolski družbi je bilo to seveda prav. Par koroških liberalcev so takoj sprejeli za svoje zaupnike. S šolskim društvom se niso marali poravnati, da bi potem lahko na Koroškem v kalnem ribarili. In ko smo nekoliko izdali te namene, so zavijali oči proti nebu in se zgražali nad našim „nenarodnim početjem“. Priznati moramo, da so si zbrali koroški liberalci res lepo firmo, za katero so se skrili. Kdo si bo upal napasti „Družbo sv. Cirila in Metoda“, če se skrivajo ravno za njo in napravim z njeno pomočjo na Koroškem razdor? Naj se le kdo upa udariti potem po družbi, takoj planemo po njem! Kako bomo lahko udarili. Družba je potrebna, storila je veliko za Korošce itd. Tako so računali moše, pa so se uračunali. Samo dobro ime družbe v preteklosti nam ne zadostuje. In zopet so se uračunali.

Tako je peščica koroških slovenskih liberalcev skušala razdreti edinost koroških Slovencev, in da bi zakrila svoje gnusno početje, je začela po „Korošcu“ klicati, da dela politično društvo razdor.

In proti temu razdiralnemu delu in osebam, ki razdirajo edinost koroških Slovencev, je „Mir“ nastopil in je kot resen list moral nastopiti. Vsako kritiko v vrstah naše stranke prenesemo. Kritika je tudi potrebna. A razdiralcev sloge ne bomo trpeli, ker so kot razdiralci naši največji narodni škodljivci, ki slovenstvu na Koroškem lahko

narekoval zločeste besede, ki niso ostale brez učinka.

Ločan se obrne, vzravna nekoliko sključeno postavo in pogleda Lesnico tako čudno, topo, kakor da ne bi je bil razumel in bi je ne poznal. Nalahno odpre usta, tako začudeno in mirno, da jo obide zona in da zbeži v hišo.

Ločan se okrene in molče nadaljuje pot po vasi v prejšnji smeri, proti domu, kjer je še pred šestimi leti kot vdovec dobro gospodaril.

Duh se mu je zelo omračil, a tat ni bil, kakor mu je rekla Lesnica. Imel je navado, da je pobral, kar mu je prišlo pod roke, a njegovi domači so povpraševali za lastniki donešenih reči ter so jih vračali. Zaradi te lastnosti ga je imenovala Lesnica tatu, toda Ločan ni vedel, kaj dela. Ne, Ločan se s premislekom nikdar v življenju ni dotaknil tujega blaga, ne, Ločanova duša je ostala pred Bogom čista, plemenita.

Če je prišel k hiši, ni nikdar prosil vbogajme. Usedel se je za peč in čakal miloščine; če mu ničesar niso ponudili, se je odpravil naprej. Včasih je prebil po več dni brez toplega požirka. Revež je bil stari Ločan, velik revež.

(Konec sledi.)

Rupujte vžigalice v korist obmejnih Slovencev!

Naslov: „Gospodarska zveza“ v Ljubljani.

več škodujejo nego nemškutarji, ki nosijo pečat izdajstva na čelu vsaj odkrito in se jih je torej lahko izogniti. Zato se bomo ravnali strogo po besedah poslanca Grafenauerja: „Prej ko slej ven ž njimi!“

Darovi.

Za podljubeljski „Delavski dom“:

300. Ivan Pajtlar, župnik, Sv. Rupert v Slov. goricah	K	5.—
301. Gregor Hrstel, župnik, Selnica	„	5.—
— Ognj. Škamlec, kaplan, Ljutomer	„	3.—
— Fr. Ogrizek, župnik, Dramlje	„	2.—
302. Miro Volčič, župnik, Brezno	„	5.—
303. Nabiralnik pri Kusarju, Celovec	„	5.—

Za „Narodno šolo“ v Velikovu je od čistejšega dobička l. 1909 darovala hranilnica in posojilnica za Št. Janž in okolico 40 K. Pristrčna hvala!

Darovi za narodno obrambo. Narodni obrambi so nadalje darovali: Mohorjani v Sevnici ob Savi K 20, Mohorjani v Trbovljah 20, Duhovniki, zbrani na gostovanju č. g. Antona Kesnarja, kons. svetnika in župnika v Prevaljah 22, Krščanska ženska zveza v Ljubljani 30, Mohorjani v Šebreljah, Primorsko 20, Pisarna dr. Vladislav Pegana globo, katero je plačal knjigovez g. Breskvar, ker mu je g. K. Čeč odpustil žaljenje, 20, Mohorjani v Brežicah 32'68, Josip Milančič, kurat v Marijinem Celju, Goriško 20, Mohorjani v Besnici pri Kranju 20'80, Josip Potovšek, župnik v Artičah 20, Mohorjani sv. Jakoba v Ljubljani 20. — Sedanjí čas kliče vse naše somišljenike na delo za narodno obrambo! Nabirajte povsod, darujte vsi! Prosimo pa, da se vsi darovi pošiljajo le na naslov: „Slov. kršč.-socialna zveza“ (oddelek za narodno obrambo), Ljubljana.

Koroške novice.

Sodalitas ss. Cordis Jesu ima prihodnji četrtke, 7. malega travna, ob 2. uri popoldne v prostorih slov. kršč. delavskega društva, Kosarske ulice 30, I. nadstropje, svoj redni mesečni shod. K enketi: Kako povzdigniti moralni nivo med koroškim ljudstvom govorijo č. gg. dr. Ehrlich, kanonik Lasser, dekan Ogris, župnik Serajnik. Vsi č. gg. duhovniški tovariši dobrodošli!

Slabo podprto pismo „Miru“. Gospoda Prosekar na Plešivcu in Kobentar v Št. Jakobu v Rožu sta objavila v „Slovenskem Narodu“ neko „Odprto pismo listu „Mir“, ki je polno psovka na „Mir“ in na nekatere osebe, ki stoje v ospredju političnih bojov na Koroškem. Čudili smo se, da sta objavila tako dolgovezno pismo, ko o njiju v članku „Liberalna komedija“ v predzadnji številki vendar nismo drugega poročali nego sledečo opombo: S Koroškega so na shod „Družbe sv. Cirila in Metoda“ v Ljubljani naročili dva kmeta, g. Prosekarja, ki je govoril na shodu „v svojem in dr. Müllerja imenu, in g. Kobentarja iz Št. Jakoba, ki se je izdal za „naprednega“ in govoril o „črnem vetru“. Poročali smo torej veliko manj nego sta govorila, čeravno bi bili lahko povedali malo več. Vse drugo se vendar ni tikalo njiju, kar sta seveda morala vedeti, na pr. besede: „Če hočete delati za razdor na Koroškem, potem rajne pojdite, odkoder ste prišli,“ kar smo povedali koncipijentu dr. Müllerja, g. dr. Gosaku, ki je prišel na Koroško na pomoč s tem, da je v Glinjah na shodu nečuvno udrihal po naši stranki in psoval naše politike za „komedijante ali duševno bolehe, brezvestne, nesmiselne.“ Sploh ne razumemo razburjenosti gospodov Kobentarja in Prosekarja. Ali jih je morda bolelo, da smo čisto na kratko ponovili njune besede, kakor jih je prej poročal „Narod“? Ali bi rada veljala pri kranjskih liberalcih kot korajžna liberalca, ne marata pa, da bi doma na Koroškem izvedeli o tem ljudje? Pa če bi bila odgovorila vsaj v dostojnem tonu! Kaj pomenijo pravzaprav njune besede kakor „Gospodje okrog Mira“, tega edinega glasila koroških Slovencev, bodo že dovolili, če jih midva podpisana prosiva (seveda lepo in po pasje ponižno na kolenih, ali pa, če je treba, pačeva tudi na najine trebuhe, kateri pa žal, niso preveč obilni, ker kmetski trebuh ni preveč obsežen), da jim, kar se naji obeh tiče, odgovoriva.“ To je čisto navadno psovanje brez vsake podlage. Če hočeta gospoda gledat „obilne trebuhe“, naj nikar ne merita v Celovec, kjer jih ni, ampak naj gresta k liberalnim političnim voditeljem na Kranjsko, kjer jih ne manjka. V železnicah jima tudi leži „firma dr. Brejca & Comp.“, kakor imenujeta pisarno g. dr. Brejca. Ali jih res tako boli, če dobro uspeva v nemškonskonalnem Celovcu slovenski odvetnik, ki je za slovensko stranko največja opora?! Kaj naj rečemo o sledečih psovkah, ki sta jih zapisala: „Z vso ogorčenostjo, z največjim studom mora človek daleč od sebe zagnati tak list, ko to v njem čita, list, ki nosi predrzno na čelu besede: „Glasilo koroških Slovencev“. Ali ni to največja lopovščina, najgrše falotstvo, kar si ga zamore izmisliti le najostudnejša prodana duša?“ Gospoda Prosekar in Kobentar, ali se nista sramo-

vala zapisati take psovke? Ali je bilo to tudi falotstvo, ko se je „Mir“ z vso silo zavzel še pred nedavnim za Kobentarja in njegovo čast, ko so drugi listi molčali? Tedaj bi bil gospoda Kobentarja odnesel čisto drug veter, če ne bi se bil zanj zavzel „črni veter“. To ni posebna hvala! Trditev gospodov, da so koroški „voditelji“ menjali svoje prepričanje, kakor jim bolj kaže korist za njihov žep, je grdo natolcevanje in nevarno orožje ravno za imenovana. Naj dokazeta, kdaj in kdo od „voditeljev“ je menjal svoje prepričanje! Pač pa bi mi lahko trdili to o ljudeh, ki so bili svoj čas odborniki katoliškega političnega društva, pa se zdaj zatekajo k liberalcem ali o ljudeh, ki so bili svoj čas naši najboljši strankarji, zdaj pa se sto korakov ogibljejo „Narodnega doma“ in zahajajo v gostilno voditelja krajevne nemškutarije, ki kar preži na — slovensko občino! Da, o menjanju prepričanja bi lahko govorili cele pole le tisti „gospodje okrog Mira“. Taka politika, gospoda Prosekar in Kobentar, ni noben „sursum corda“ in ne vodi navzgor k vstajenju, ampak navzdol k pogrebu naroda. Značaj g. Prosekarja poznamo že predobro in razumemo njegovo postopanje. V resnici žal nam je pa za gospoda Kobentarja!

„Freie Stimmen“ zoper spoved. „Fr. St.“ so v velikotedenski številki grdo hujskale zoper velikonočno spoved. Zlorabliale so pri tem sveto ljubezen otrok do svojih mater, da bi se njihov zlobni namen skril pod krinko ljubezni in bi tem lažje dosegli kak uspeh. Da cenjeni čitatelji spoznajo lutrovstvo glasila nemškonskonalne stranke in farizejsko zvižčnost kakor tudi sovražstvo tega lista do katoliške vere, ponatisnemo dobesedno zadnji odstavek dotičnega hujskajočega članka. Glasi se: „Otroci! Če še tli iskrica ljubezni v vaših mladih srcih, tedaj ne pozabite! Ni bolj vernih src kakor so ta vaših staršev! In če vam kdaj v življenju kaj vaša srca teži, vrzite se v njihovo naročje, odprite jim svoje zaupanje, zjočite se na njihovih prsih, zakaj oni so duhovniki, ki jih je Bog poslal vam!“ Poštenemu človeku se mora tako-le hinavstvo gabit! „Freie Stimmen“ pišejo, kakor da bi se pri spovedi ne učilo, da je treba starše ljubiti, jim biti odkritosrčen, ampak kakor da bi bili starši od otrok zapostavljeni, če gredo k sveti spovedi! Po veri „Freie Stimmen“ so starši za otroke — duhovniki. Pa se nekateri nemčurji še bahajo, da so boljši kristjani kakor Slovenci, čeravno držijo s stranko, katere list na tak način grdi sveto vero in svete zakramente!

„Štajerc“ — duševni revež. Laž ima kratke noge. Kdor rad laže, mu rado izpodrsne. Tako se je „Štajerc“ že dalje časa sem lagal, da je Pristov oskrbel regulacijo Meže. Seveda je „Mir“ takoj odgovoril na to in povedal, da bi bil Pristov skoro onemogočil vsako regulacijo Meže. To, kar je storil, je storil le tako, da škoduje celotni regulaciji, kakor jo je lepo vpeljal posl. Grafenauer. Pa „Štajerc“ je krepak v lažeh. Hoče pa hoče prelagati. Pri tem se je pa sedaj strašno urezal. „Štajerc“ piše, da je Pristov „napravil nujni predlog na deželni odbor, in deželni odbor je na prošnjo župana sklenil 3000 kron podpore.“ Glejte, modrost „Štajerčev“! Nujni predlogi se sploh ne vlagajo pri deželnem odboru, ampak v deželnem zboru, in sicer jih ne more vložiti kak župan, ampak samo kak deželni poslanec, ako dobi dovolj podpisov od tovarišev-poslancev. „Štajerc“, zapomni si, da ima laž kratke noge!

„Štajerc“ je za Veliko noč zopet objavil — lepo pridigo. Čisto tako kakor Judje, ki so klicali Pilatu: „Križaj ga, križaj ga“, češ, da je Kristus Boga preklinjal. Dela se, kakor da bi se potegoval za kaj dobrega in piše o praznikih — pa samo na uvodnem mestu — tako sveto, da bi se neveden človek kar zjokal. Koj malo vrst spodaj pa že ne more zlití dovolj gnojnice nad tiste, o katerih je Zveličar rekel: „Kdor vas zaničuje, mene zaničuje.“ Resne časnikarje bi bilo sram objavljati take pridige, ker taka reč ne spada — v političen list, ali „Štajercu“ je vse dobro, samo da bi ljudi preslepil.

Društvo „Prosta šola“ v Celovcu je imelo v sredo, 30. sušca, svoj občni zbor, pri katerem je govoril Teodor Bernhardt poleg „sodruge“ Riese-ja in c. kr. profesorja dr. Angererja. Vseh udov šteje društvo kljub silni agitaciji in terorizmu, s katerim gonijo ljudi v društvo, le 198. V odbor so bili voljeni ti-le moše, katere naj si občinstvo dobro pregleda: nadučitelj Truntschnig, Eigner, učit. gospodič Engelhardt, c. kr. profesor dr. Angerer, Sekora, dr. Ortner, Pressien, Mahrer, Grüger. Z nezatno udeležbo so bili na svoje „flasko“ že navajeni aranžerji zadovoljni.

Posestvo benediktinskega samostana v Porečah, obstoječe iz gradu, polja in gozdov, sta

kupila poreška občina in posestnik beljaškega kopališča, stotnik Teppner, za 425.000 kron. „Freie Stimmen“ poročajo o tem nakupu zanimivo vest, da je hotela to posestvo že prej enkrat kupiti poreška občina, pa za to ni dobila dovoljenja od deželne odbora. Ker pa je bila nevarnost, da preide posestvo v „Kranjske roke“, velika, je dal deželni odbor svoje privoljenje. Pri tej priložnosti opozarjamo na hvalisano „nemško-nacionalno kulturo“, ki je tako revna, da velikih posestev domačini zasebniki že ne morejo več nakupovati, temveč jih le prodajajo, dočim jih nakupujejo — Slovenci iz Kranjske!

Za šolskega nadzornika v Celovcu je imenovan učitelj na celovškem učiteljskem gospod Anton Rauch.

K celovski mestni električni železnici. Te dni sta bila pri županu Metnitzu dva delavca, ki sta ga prosila za delo pri zidanju nove električne železnice. Dr. pl. Metnitz jima je odgovoril, da naj prideta — 1. aprila, ker bodo začeli zidati to železnico — 1. aprila.

Narodnim Slovenkam in Slovencem na znanje. Želiš narodne znake? Bi rad narodne kolke za obmejne Slovence?! Hočeš kakih navetov glede nepolitične organizacije? Pridi ali piši v Celovec na tajništvo S. K. S. Z. v Pavličevi ulici št. 7. Ravnotam dobijo gg. duhovniki vse potrebne uradne slovenske tiskovine. Urađuje se vsak dan razen ob nedeljah in praznikih od 8. do 12. ure dopoldne in 1. do 5. ure popoldne.

Potres so čutili na Veliki četrtek popoldne ob pol štirih in 3/4 10. uri zvečer po nekaterih krajih na Zgornjem Koroškem.

Pogreb na Veliki petek. Na Veliki petek popoldne ob treh so pripeljali z vlakom iz Bolcana v Celovec truplo kraljevega laškega generala grofa Emanuele Morozzo della Rocca. Na kolodvoru je blagoslovil mrliča vlč. gosp. vojaški kurat msgr. Rafael Kozak. Navzoči so bili tudi deželni predsednik Robert baron pl. Hein, postajni poveljnik g. m. brigadir Fath z drugimi vojaškimi dostojanstveniki celovške garnizije. Truplo so prepeljali v Kamen pri Vetrinju.

Zilanke, pozor! Kakor poročajo nemški listi, dobivajo po Zgornji Zili na nemški strani dekleta različne, zelo vabljive ponudbe iz Amerike. Dekleta upajo na dober zaslužek in padejo v nastavljeno past. Vse take ponudbe niso ničesar drugega nego špekulacije brezvestnih trgovcev s človeškim blagom, katerih žrtve postanejo potem dekleta. Že večkrat smo svarili dekleta, naj se nikdar ne zaupajo neznanim ljudem, kadar iščejo službe.

Požar je izbruhnil 24. t. m. dopoldne v gospodarskem poslopiju Riplovega posestva, ki spada k tovarni za papir na Reberci. Pet poslopij je bilo v najkrajšem času docela v ognju. Več delavskih družin je vsled tega brez strehe.

Borovlje. (Pobožne želje.) Na tukajšnji krajni šolski svet se je obrnil lutrovski pastor iz Celovca, naj bi ta dovolil, da bi imel on v šolski telovadni dvorani za par privandrianih lutrov in nekaj domačih (ne borovskih) verskih odpadnikov bogoslužje. Našel je v osebi načelnika okr. šol. sveta za svoj namen dobrega zagovornika, pa tudi v ostalih udih, razun zastopnika medborovniške občine. Da se to ne zgodi, bomo že znali zabraniti. Šole niso zato, da bi se delalo propagando za proč od Rima, in tudi hajlovski Turnverein nima notri ničesar opraviti.

Borovlje. (Volitve.) Bivši ferbežar Marx osebno pobira pooblastila za bodoče občinske volitve, ker se ne zanese več na svoje najožje somišljenike, zaradi tega ne pripusti, da bi volili za svoje sorodnike, ako ravno jih imajo v hiši.

Trata. Lepe praznike smo imeli. Vsled tega je bil „Narodni dom“ ta dva dni od izletnikov iz Borovelj tako obiskan, da so bili velika dvorana in gostilniški prostori zraven napolnjeni, da, morali so narediti za ljudstvo prostor celo na galeriji. Iz tega se vidi, da se ljudstvo nič ne boji slovenskih napisov in rajši zahajajo v narodne kakor nasprotne gostilne.

Resnica. (Sad „kulture“.) Znan „deutschfortschrittlich Gesinnter“ je čakal okoli polnoči na poti in napadel z nožem poštenega fanta Mihaela R., ki se je z nekim drugim vračal proti svojemu domu. Heil!

Grabštanj. (Odgovor.) Tukajšnji občinski odbor je na predlog trgovca Štrajharja, najboljšega Leksovega prijatelja, v odgovor na „Mirov“ članek „naša šola“ sklenil resolucijo sledeče vsebine: 1. Šolski svet in občinski odbor (in ne nadučitelj Leks) je sklenil nemško šolo. Ljudstvo je samo za nemški in ne za slovenski pouk. 2. Učitelj Leks je ugleden mož, ker je občinski svetovalec. 3. Deželnemu nadzorniku Bendi se izraža sožalje (ker pošilja slovenske učitelje v nemške kraje). Na ta sklep, kateri se baje niti ni odbornikom dovolj pojasnil, odgovorimo sledeče:

1. Mi nismo pisali, da je Leks vpeljal nemško šolo, ampak pisali smo: „Nadučitelj Leks je baje največ kriv, da se je pred petimi leti odpravil abecednik“. Dobro nam je znano, da je prejšnja slovenskonemška ali utrakvistična šola bila pred 8 leti spremenjena v nemško šolo. Štefan Kulterer, Vivnik v Jadovcah, Metnitzova tretja roka, je takrat bil načelnik šolskega sveta in njemu menda gre ta velika (?) zasluga. Mi pa tudi dobro vemo, da se je tedaj izrecno sklenilo, da mora tudi zanaprej abecednik ostati v prvem in drugem razredu. Vprašamo torej: Kdo in kdaj je abecednik odpravil ter naredil našo šolo v — mučilnico? Da je ljudstvo samo za nemški pouk, ni res, temveč ljudstvo želi, da bi otroci znali nemško in slovensko pisati in brati. Želi pa tudi, da bi bilo petje in krščanski nauk in molitev samo slovensko, ker je prepričano, da Bog tudi slovensko razume. 2. „Mir“ ni trdil, da nadučitelj Leks nima med ljudstvom nobenega ugleda, ampak je njemu le svetoval, naj da otrokom abecednik in naj jih poučuje na podlagi maternega, to je slovenskega jezika... Odborniki, ali nič niste pogledali v „Mir“? Če ne veste, kaj je bilo v „Mirov“, potem tudi ne smete o tem sklepati in glasovati. Usojamo si pripomniti: Če je kdo 5. ali 6. svetovalec, iz tega še ne sledi, da mora vse ljudstvo biti z njim zadovoljno. Le povprašajte tiste, ki imajo otroke v prvem in drugem razredu! Gospod župnik Bayer na pr. so gotovo pri ljudeh bolj priljubljeni kakor Leks, da o Štrajharju in drugih niti ne govorimo. Tudi najhujši liberalci jim pravijo: „Gospod, mi vas imamo tako radi“, in vendar niso dobili pri občinskih volitvah niti enega glasu. In poleg tega je vendar tudi nadučitelj Leks dobil v prvem razredu od 14 veljavnih glasov samo osem. Osem liberalcev pa vendar še ni vse ljudstvo. 3. Gosp. nadzornik Benda! Navedeni sklep je za Vas nekaj opomin, da takoj pošljete slovenske učitelje in učiteljice nazaj na slovenske kraje! Tudi v Grabštanju lahko pošljete kako slovensko učno moč, posebno v 2. razred, drugače bomo morali imeti v tem razredu tudi tolmača, kakor ga imajo baje v Št. Tomažu, kjer učiteljica, ki nič ne zna slovensko, poučuje prvi razred. Malo čudno se nam zdi, da trgovec pd. Štrajhar, ki ima pri „sejah“ glavno besedo, ni kako slično resolucijo ali pohvalo predlagal glede učiteljice, katera otrokom v šoli pripoveduje zelo zanimive reči, ki prav nič ne spadajo v šolo, dočim jih kaznuje, če govorijo slovensko... Naposled bi še vprašali: Ali je lutrovska „Bauernzeitung“ uradni list, da slavni občinski odbor njej pošilja svoje izjave?

Eden za več.

Grabštanj. (Krščanski nauk) mora biti tudi nemški, tako je predlagal znani Messner pd. Štrajhar v občinskem odboru. Seveda, da bi slovenske molitve pozabili, nemške pa se nič ne naučili in sploh nemškega krščanskega nauka ne razumeli, z eno besedo: „da bi bili liberalci po vašem kopitu“. G. M., dokler ne dobite kape, vas nihče ne bode ubogal. Krščanski nauk bo ostal in mora biti slovenski.

Dobrlavas. (Zborovanje z igro) je naše slov. kat. izobraževalno društvo zopet priredilo na dan sv. Jožefa, dne 19. m. m. Domači kaplan je podal v svojem govoru poslušalcem kratek životopis minoli mesec umrlega, za celo Avstrijo mnogozaslužnega dunajskega župana dr. K. Luegerja. Bodimo v vsem svojem mišljenju in delovanju posnemalci dr. Luegerja. Kot drugi govornik je nastopil prvič v našem društvu tudi en slovenski učitelj, namreč g. J. Pesek, učitelj na narodni šoli v Št. Rupertu pri Velikovu, ki je spodbujal navzoče k ljubezni do našega milega maternega jezika in do naše domače grude. Na to so nastopili domači fantje s šaljivo igro: „Prepirljiva sosedja“. Videlo se je, da so se igre dobro naučili, kljub temu, da so si komaj en teden prej razdelili uloge. Zato so jo tudi v splošno zadovoljnost predstavljali. Čast jim! V svojo korist in v spomin na njo pa ohranimo vsi njen sklepni nauk v srcu: Boljša kratka sprava kot dolga pravda! — Občinstva smo se nadejali več. Ženstvo se je dobro skazalo, prihodnjič pa se naj s kaže v isti meri tudi moštvo in mladenišstvo! Na svidenje torej dne 4. t. m. v društvenih prostorih ob 3. uri popoldne!

Krčanje pri Grebinju. (Za vzhodno železnico.) Na velikonočni pondeljek t. l. se je zbralo mnogo kmetov iz Krčanj in sosednih krajev v gostilni „pri Mežnarju“ z namenom, da se pogovorijo o nameravanem zidanju vzhodne železnice od Celovca na Velikovec-Grebinj in Št. Pavel. Govorila sta kmet Andrej Blažič o potrebi te železnice in Janez Nedved, ki je poudarjal, da bi bila v gospodarskem oziru tudi velikega pomena, ter je predlagal resolucijo, ki je bila so-

glasno in z navdušenjem sprejeta. Resolucija se glasi: Dne 28. marca 1910 v gostilni „pri Mežnarju“ na Krčanjah zbrani kmetje iz Spodnjih in Gornjih Krčanj, Golovice in Kneže zahtevajo soglasno, da se v tej zadevi merodajne osebe z vso močjo za nameravano zidanje vzhodne železnice Celovec-Št. Pavel potrudijo, ker bi bila ta železnica za naše rodovitne in od svetovnega prometa ločene kraje kar najbolj potrebna.

Črna. (Strašen ogenj.) Veliki četrtek dopoldne ob pol 11. uri so se oglasili zvonovi, ki so že prej med mašo utihnili, in naznanili ogenj, ki je planil iz strehe Geršakove gostilne na prosto. Ljudi je bilo naenkrat natlačeno na prostoru nesreče, a vsaka pomoč brez uspeha. Ognja niso mogli udušiti. V par minutah je gorela že cela zahodna stran vasi. Silno močen veter je povzročil, da se je bliskoma ogenj razširjal proti zahodni strani. Ko so ljudje videli, da ni rešitve, zmetali so nekateri, kar jim je v naglici prišlo pod roke, iz hiš, drugi so pa prepustili vse ognju in rešili le še svoje življenje. Upepeljenih je 21 hišnih števil, veliko hlevov, nekaj živine, elektrarna, strojarna itd. Med pogorelimi hišami ste dve gostilni in tri trgovine. Na pomoč so prihitele požarne brambe iz Črne, Možice, Prevalj in Guštanja. Teh zasluga je, da se je rešil drug del vasi, pred vsem cerkev in župnijsko poslopje, ki je bilo že v plamenu. Vnel se je celo gozd nad vasjo. Velikonočni pondeljek si je ogledal pogorišče exc. dež. predsednik baron Hein in daroval pogorelcem lepo podporo. Pomilovanja in podpore potrebni so pogorelci, katerih večina ni bila zavarovana za toliko, kolikor je naredil škodo ogenj!

Črna. Velikonočni pondeljek se ni igralo in se tudi v soboto ne bo. Oder, katerega smo postavili s trudom v teku treh mesecev, je postal namreč tudi žrtev ognja. Baš smo imeli že lep oder, pripraven za vsako scenerijo, za vsako igro. Pripravljeni smo bili že z vsem za drugi nastop naših fantov in sedaj taka nesreča. A ne obupati, dragi fantje! S pravim pogumom in navdušenostjo zopet na delo! Ko se bodo na novo pozidale pogorele hiše, moramo tudi že mi imeti gledališki oder!

Velikovec. (Velikansko zborovanje) napovedujejo za prihodnjo nedeljo v Velikovu interesenti iztočne železnice Št. Pavel-Celovec. Kakor vse kaže, utegne priti do 2000 udeležencev. Naznanjenih je več govornikov in mnogoštevilni plakati vabijo na shod. Umevno je, da Velikovčanom na splošno iztočna železnica ni ravno ljuba. Toda boljše nekaj kakor pa nič. Po naših mislih bi bilo najboljšje, ako bi dobili obe železnici, tudi ono iz Sinčevasi. Poleg tega pa bi se naj delovalo na to, da bi se doseгла zveza preko Jezerskega na Kranj na eni strani in na Mostič na drugi strani. Tako bi Velikovec kot križišče veliko pridobil.

Velikovec. Ker zadnjo nedeljo ni bilo zaradi preslabega razglašanja zadostne udeležbe, smo preložili občni zbor društva „Lipa“ na nedeljo po beli nedelji z istim sporedom.

Grebinj. Otvorila je trgovino z mešanim blagom Marija Mikl, sestra najemnikova, v „Narodnem domu“. Trgovino najtopleje priporočamo, ker upamo, da bo tudi postrežba v občno zadovoljnost.

Železna Kapla. Letošnje vstajenje bilo je zaradi posebno ugodnega vremena silno lepo. Kakor zvečer v trgu, tako zjutraj pri Devici Mariji v Trnji velikanske množice ljudstva. Pevski zbor je pel krasno. Naši veteranci prišli so v lepem številu z godbo k vstajenju. Zveselili smo se letos zopet, ko smo zagledali med vstajenjem „goreči križ“ na Piskernikovem.

Železna Kapla. (Častni občani.) Občinski odbor občine Bela je v svoji seji, dne 29. sušca t. l., soglasno imenoval veleč. g. Matija Germ, župnika v Železni Kapli in g. župana Luka Piskernik zaradi mnogih zaslug za občino častnim občanom. Iskreno čestitamo!

Sveče v Rožu. (Zahvala.) Odbor kat. slov. izobraževalnega društva „Kočna“ v Svečah izreka tem potom hranilnici in posojilnici v Šent-Janžu za podarjenih 50 kron za društvene namene svojo najiskrenejšo zahvalo.

Gregor Pak, predsednik.

Vogrče. (Nesreča.) Na Veliko noč popoldne se je 9letni šolarici Miciki Kues ob ognju, ki se ta praznik običajno zapali na polju, vsled nepredvidnosti užgala obleka in je morala, ker ni bilo pravočasne rešitve, vsled hudih opeklin že prihodnji dan umreti.

Prevalje. (Naš „Sekretär“.) Vse meje naše potrpežljivosti že presega, kar počenja tajnik Pušenjak z neljubimi mu strankami v občinskem uradu. Mož se je preobjedel slovenskega kruha in pozabivši, da je sam sluga občanov, ki ga morajo zato mastno plačati, jih sedaj zmerja

Vzemite,

ako imate nahod, hripavost, zasliženje ali težko sapo, Fellerjev fluid z znamko „Elsa-fluid“. Sami smo se prepričali pri bolečinah v prsih, v vratu itd. o njegovem lekajočem, kašelj utehajočem, oživljajočem učinku. Dvanajsterica za poskušnjo 5 kron, dve dvanajsterici K 8-60 franko. Izdelovatelj samo lekarnar E. V. Feller v Štubici, Elsa-trg št. 67 (Hrvatsko).

za hlapce, namesto da bi pridno pisal in imel jezik za zobmi. Pušenjak naj pomni, da ga utegne oplaziti mrtvoud tudi po jeziku, če ne bo pameten.

Brnca. (Nemčurska zmaga.) Pri občinskih volitvah bekštanjskih, dne 3. marca, zmagala je ponovno nemčurska lista. Mi smo bili glede teh volitev že zmiraj pesimistični, ker smo le predobro vedeli, da se slovenska stranka vpricho sedaj še obstoječega volilnega reda za občine na Koroškem v veliki občini bekštanski nima nadejati pozitivnega uspeha, vsaj trajnega ne. Dokler so s sedanjo uredbo pooblastil odprta vrata največjim sleparstvom, dotlej je naravnost nemogoče, da pride prava ljudska volja do veljave. In če se sedaj nemčurji hvalijo po nemških listih zbog te „zmage“ „des gesunden Volksgeistes“, potem je to bolj smešno kot neumno. Gospod Dermoutz, g. Gitschthaler e tutti quanti, vsi kar vas je prosvitlenejših v nemčurskem taboru, mi boste morali priznati, da se gotovo 90 odstotkov vaših volilcev ne zaveda, kaj so volili, da se sploh razumejo na javna vprašanja toliko kot zajec na boben. Kajti če bi se zavedali, bi nikoli v vašem taboru ne bili. Nemeč ima za take ljudi lep izraz „Mitläufer“; teh je povsod dosti a menda nikjer ne toliko kot v naših krajih. Ta vrsta ljudi se politično licitira: Kdor več da ali ponudi, s tem potegnejo. In odkrito priznamo, da se nemčurji na ta posel bolje razumejo, da znajo to indiferentno maso včasih imenitno „navdušiti“ in „omamiti“. G. Dermoutz! Ali naj jasnejše govorimo? — Dokler vladajo splošno take razmere, se sploh ne da govoriti o zmagi ene ali druge ideje, zlasti pa je izid kakih občinskih volitev prevečkrat pripisati le — slučaj! Še se bo našla prilika, ko si ta zdravi „Volksgeist“ pravzaprav alkoholizirane nemčurske instinkte bližje ogledamo ter jih pokažemo v pravi luči. Danes samo še par besed v odgovor klepetavi beljaški Urši. Slovensko stranko imenuje „die schwarze Mrak-Partei“. Bežite, bežite! Prvič mislijo naši slovenski pristaši z lastnimi možgani in jim kakega Mraka še treba ni. Duševno dresiranje je samo pri nemškutarjih doma. Drugič pa je Mraku preklicano vseeno, kako sodijo o njem prodane duše. Kar dela, dela iz lastnega nagiba, sledeč svojemu notranjemu srčnemu prepričanju, pa brez obzira na desno in levo! Gotovo je pa tudi, da s „fortschritt“ vaše kvalitete ne mara konkurirati. Saj se morajo takemu „fortschritt“ v resnici že krave smejeti. Izobražen in samostojen človek pač lahko s pomilovalnim posmehom preide preko vaših plitvih fraz na dnevni red. — Dalje se beljaška Urša nekaj repenči nad „Mirom“, ki ji ni prav, da je „Mir“ pred kratkim podal tako ugodno fotografijo naše nemškutarije. Zadeli smo jo v živo. Kar smo tedaj pisali, v polnem obsegu vzdržujemo. Ali nam morete zanikati, da so baš najsurevejši elementi v vaših vrstah? Ali ste si ogledali po volitvah tope in pijane poglede svojih „junakov“? „Fortschritt“ v naši občini ne bo tako naglo umrl, nam kličete. Prav imate! Dokler bo vladala neumnost in zabitost, toliko časa se bo šopiril tudi vaš „fortschritt“. Mi imamo proti vam samo eno uspešno sredstvo, ki sem ga že zadnjič poudarjal: Drobnost izobraževalno delo, z izobrazbo se bo počasi sicer, ali gotovo izpodkopala neumnost z nemškutarijo vred. Zato pa, Slovenci, s pogumom naprej!

Gospodarske stvari.

Povišanje delniške glavnice „Jadranske banke“ v Trstu. V seji upravnega sveta z dne 20. m. m., ki je sledila IV. rednemu občnemu zboru, sklenil je upravni svet, upoštevaje napredek in razcvit zavoda in uporablja se č. pooblastila občnega zbora z dne 14. marca 1909, povišati delniško glavnico „Jadranske banke“ od K 3.000.000 na K 4.000.000 z izdajanjem novih polnovplačanih 2500 delnic po 400 K nom. Kakor se nam poroča, vršila se bo subskripcija od 15. do 30. aprila t. l. in se pogoji te nove emisije v kratkem objavijo. „Jadranska banka“ v Trstu izplačala je v zadnjih letih 6 odstotno dividendo in ker je takorekoč gotovo, da se bo v naprej še bolj razvijala in napredovala, zamoremo nakup delnic vsem kapitalistom kot dobro investicijo denarja najtopleje priporočati. Rezervni fondji jadranske banke narastli so od njenega postanka, t. j. v 4 letih, že na K 208.000, tako da je notranja vrednost delnic že danes K 430 po komadu. Še tekom tega leta resp. v najkrajšem času bodo delnice „Jadranske banke“ notirane v uradnem kurzem listu tržaške borze.

Nekaj o gnojenju klajne in sladkorne pese. Precej znano je, da je vsled prejšnjih slabih pridelkov le malo semena za sladkorno in klajno

peso in da je bilo celo treba porabiti staro semé, ker je novega primanjkovalo. Radó se primeri, da ob zgodnjem nasadu začne rastlina vsled mraza, zlasti če so noči mrzle, hirati, da je treba velik del pese preorati. Če je dovolj semena, se lahko oskrbi še en nasad; za letošnjo spomlad pa bo drug nasad izključen, ker primanjkuje semena. Zato je priporočati, da se vseh vrst pesa nasadi kolikor mogoče pozno, da se izogne navedenim nevarnostim. Nasadi pese potrebujejo tudi izdatno in pravilno gnojenje, ker je le tako mogoče doseči zadovoljive uspehe. Z gnojenjem z vsemi redilnimi snovmi se ne doseže samo največ pridelka, ampak se tudi uporabljena gnojna sredstva najboljše splačajo. Gnojiti je treba za hektar s 300 kg superfosfata 10—18%, 150—200 kg 40% kalijevo gnojilno soljo, 150—200 kg žveplenokislega amoniaka ali z ravno toliko čilskim solitrom ali norveškim apnenim solitrom. Čilski soliter ali norveški apneni soliter se deloma lahko shrani za poznejše gnojenje rastlin, dočim je treba žveplenokisli amoniak z drugimi gnojili takoj uporabiti. S takim gnojenjem se doseže bogato pridelovanje, včasih za 60% več nego brez gnojenja. Težko razkrojljiva gnojila se ne pripočea za pese.

Živinoreja potrebuje skupnega dela.

V živinoreji nas čaka še mnogo dela, da pridemo do boljših uspehov. Nekaj tega dela mora prevzeti vsak posameznik. Vpeljavanje domače reje, skrbno odbiranje plemenih živali, boljša reja telet, boljše krmljenje v obče, izboljšavanje hlevov itd., vse to je stvar vsakega posameznega živinorejca.

Nekaj dela za povzdigo živinoreje je pa takega, da ga ne zmore posameznik, ampak da se ga moramo skupno lotiti. To velja za dobavo in rejo plemenjakov, naj si bo doma izrejenih ali pa dobljenih iz drugih krajev, nadalje za napravo in vzdrževanje skupnih pašnikov itd. V takih slučajih je treba podpore in za to podporo skupnega dela, skupnega nastopanja. Tukaj ne zmore posameznik nič, celota pa vse, kar se da sploh doseči. Zato pa treba, da se za take naše potrebe, ki jih imamo v živinoreji, skupno brigamo, skupno potegujemo in da se v ta namen združujemo v živinorejske zadruge. Živinorejske zadruge bi lahko veliko dobrega storile za našo živinorejo. Lahko bi pomagale posameznikom in vsem skupaj. Zato bi se jih morali povsod oklepiti, kjerkoli se ustanove.

Živinorejske zadruge imajo pri nas mnogo hvaležnega dela. Treba pa je, da jih živinorejci vsi od kraja podpiramo in izkoriščamo. Pri nas morajo take zadruge skrbeti ne le za povzdigo živinoreje, ampak tudi za napredek naše prašičje reje. Sploh bi morale biti tako osnovane, da bi ustrezale vsem potrebam naše živinoreje. Ne po kakem kopitu, ampak po potrebah naše dežele se morajo snovati in gotovo je, da bodo napredovale in pomagale našim gospodarjem.

„Dolenjske Novice.“

Društveno gibanje.

Št. Tomaž. Kat. slov. izobraževalno društvo „Edinost“ v Št. Tomažu priredi dvakrat in sicer na Belo nedeljo in pondeljek na Marijin praznik popoldne ob 3. uri v društveni sobi dve igri s petjem: „Sv. Neža“ in „Kmet-Herod“. Pobrila se bo vstopnina za ude 20 vin., za neude 40 vin.

Odbor.

Šmihel pri Pliberku. Kakor je bilo naznanjeno, priredi naše slovensko kat. izobraževalno društvo na Belo nedeljo, t. j. dne 3. aprila t. l., ob 3. uri popoldne, pri Šercarju v Šmihelu svoje zborovanje in veselico in prid „Delavskemu domu“ v Podljubelju. Na sporedu je: Tamburanje, govor, tri šaloi gre: 1. „Za letovišče“, 2. Doktor Hribar“, 3. „Opeharjeni žid“, in srečolov; potem prosta zabava s petjem, in tamburanjem. Vstopnina: I. sedeži 50 vin., II. sedeži 40 vin., stojišča 20 vin. K prav obilni udeležbi vljudno vabi

Odbor.

Kat. slov. izobraževalno društvo v Železni Kapli priredi na Belo nedeljo, dne 3. aprila, mesečno zborovanje s prelepo štiridejansko igro „Dve materi“ v zgornjih prostorih „pri Bošteju“. Začetek takoj po blagoslovu. Vstopnina za ude 20 vin., za neude 40 vin. Na praznik Marijinega Oznanenja se bo igra ponovila, in sicer na korist „Delavskemu domu“ Podljubeljem. Na sporedu je tudi govor in petje. Na to prireditev opozarja in prijazno vabi vse ude in prijatelje društva

Odbor.

Želinje pri Velikoveu. Prvi občni zbor „Kat. slovenskega izobraževalnega društva na Želinjah“, ki se vsled nepričakovanih zaprek ni mogel vršiti na sv. Jožefa, se preloži na praznik Oznanovanja Device Marije. Vršil

se bode popoldne po blagoslovu v prostorih župnišča na Želinjah. Spored: Poročila odborov, volitev novega odbora, govori in vesela igra: „Strahovi“. Vstopnina brezplačna, vendar se darovi v korist društva hvaležno sprejmejo. Ujde društva in rojaki, k obilni udeležbi Vas vabi

dosedanji odbor.

Izobraževalno društvo „Sloga“ v Podravljah priredi na Belo nedeljo v Skočidolu pri Mežnarju ob 1/2 3. uri popoldne mesečno zborovanje z veselico. Na sporedu so dve igri: „Prvi april“ in „V ječi“. Deklamacija in poučen govor. Nabiranje udov. K obilni udeležbi vabi

Odbor.

Podljubelj. Prihodnjo nedeljo, dne 3. aprila, ob 6. uri popoldne igra v „Delavskem domu“. Več povedo plakati.

Dobrlaves. Naše slov. kršč. izobraževalno društvo priredi na Marijin praznik, dne 4. t. m., ob 3. uri popoldne v svojih prostorih na novem odru igro: „Dve materi“. Igrajo domača dekleta. Pred igro sta tudi dva govora. Vstopnina: Za neude: Sedeži 60 vin., stojišča 40 vin. Za ude: Sedeži 40 vin., stojišča 30 vin. K obilni udeležbi vabi

Odbor.

Prevalje. Ustanovni shod izobraževalnega društva se vrši prihodnjo nedeljo pri Kristanu po prvi maši ob pol deveti uri popoldne.

Kaj je novega po svetu.

Zemljevid slovenskega ozemlja bo stal „Matica Slovenska“ okroglih 20.000 K. To svoto bo Matica morala plačati, brž ko izide zemljevid; zato pa je treba, da se oglašajo naročniki z naročnino naprej; sicer bi prišla Matica radi zemljevida v težke neprilike.

„Matica Slovenska“ bo izdala velik tehniški slovar, in bi rada izdala „Umetniško Kolo“, nadalje krajepisno gradivo. To bo stalo silno denarja. Želeti je radi tega, da jo podpirajo vsi, ki jim je pri srcu napredek našega naroda, in pristopajo kot člani letniki ali ustanovniki (za vse življenje 100 K).

„Matica Slovenska“ prosi p. n. gg. poverjenike, da bi čim najpreje poslali članarino (po pravilih vsaj do konca junija). Letos izide Letopis, a natisnjeni bodo samo tisti gg. člani, ki so poravnali članarino do konca junija; na to opozarja uprava cenjene gg. poverjenike in člane.

„Matici Slovenski“ izročila je cenjena rodbina dr. K. Bleiweisa viteza Trsteniškega dragocene spomine na † dr. Janeza Bleiweisa, med njimi srebrn venec, ki so mu ga ob 70letnici poklonile narodne dame, diplome raznih mest, čitalnic itd. o častnem članstvu, mnogo trobojnic z zastav in mnogo knjig, končno tudi stekleno shrambo za knjige, ki mu jo je ob 70letnici poklonila njegova rodbina. Vse te spomine je Matica spravila kot del bodočega „Narodnega muzeja“.

Gradec. (Sadovi nemške kulture.) Komu ne bi bilo znano, da je velenemški Gradec, kakor se imenuje, skoraj bi lahko rekli menda najbolj neverno mesto v Avstriji. To se lahko vsakdo ob vsaki priložnosti prepriča. Na dan vstajenja sem imel priliko v Egenbergu pri Gradcu opazovati to pri procesiji, ki se je pomikala po ulicah. Bila je truma zbranih razcapanih paglavcev, ki so letali zraven procesije, se obnašali divje, dražili in se zaganjali v male deklice, katerih spreved so spredaj vodile usmiljene sestre. Na pragih pa si tu in tam zagledal kakega odraslega neotesanca, roke v žepu, klobuk na glavi, ki je zijal po svoji vsenemški „maniri“ po procesiji, ne meneč se za to, da bi se odkril ter tako skazal čast Najsvetejšemu. Takih in enakih prizorov se je nudilo vse polno. Kar se tiče divjanja imenovanih paglavcev, se mora pri tem resno pripomniti, da je temu kriva le slaba vzgoja otrok in je tako podivjanje največ pripisovati starišem. Saj so to večinoma le sami tovarniški in železniški delavci, kateri morajo biti sužnji in podlaga gnusnih socialnih demokratov. Sami živijo divje ter tako vzgojujejo svoje otroke po receptu. Poštenemu človeku pa se studi tako počenjanje in se mora vsak zgrazati nad tako kulturo v velenemškem Gradcu.

Strašna nesreča. Nad 500 ljudi zgorelo. V komitatu Szatmar v vasi Ökörö na Ogrskem so na Veliko noč priredili velik ples pod nekim kozolcem, ki so ga obili z deskami, da je bil izhod le čisto ozek. Proti desetim zvečer se je vnel en lampijon in v trenutku je bil tudi strop v ognju. Ljudje so se pri begu zaježili pri izhodu. Nad 500 jih je mrtvih. Mrliči strašno gledajo. Kakor blazni letajo ljudje okoli po vasi. V celi vasi ni nobene hiše, kjer bi ne žalovali, nekatere hiše so pa popolnoma prazne, ker so se vsi stanovalci ponesrečili.

Etna bljuva. Gora Etna zopet straši Lahe. Začela je močno bljuvati gorečo lavo in kamenje.

Ljudstvo je v groznem strahu. Naslednji brzogavi poročajo natančneje: Katanija, 25. marca. Etna je ponoči močno bljuvala. Bljuvanje je v zvezi z groznim šumom, ki je podoben gromenju. Zgornje žrelo izmetava vulkanično kamenje. Lavina reka prodira naprej. Katanija, 25. marca. Ponoči se je podvojilo bljuvanje Etna. Žrela bljuvajo med groznim gromenjem veliko kamenja in ognjen pepel. Lavina reka nad Sant Leonom od danes zjutraj hitro prodira naprej in je le še samo 5 km oddaljena od Borella. Škoda je zelo velika. Rim, 26. marca. Lavina reka prodira zelo hitro naprej, en meter vsako minuto. Črni oblaki, dež in podzemsko bobnenje in potresi spremljajo lavino poplavo. Katanija, 27. marca. Iz žrela Etna lete v zrak velike skale in pepel. Prva velikanska reka lave se od San Leo vedno hitreje pomika dalje proti Borello in napravlja nepopisno škodo. Druga reka lave je še večja kot l. 1892. Ogromne pokrajine so opustošene. Iz notranjščine Etna se čuje neprestano bobnenje. Ravnatelj observatorija Ricco se je upal preblizu žrela ter je naenkrat bil v vrtilcu pepela. Ravnateljja so z veliko težavo rešili.

Največja trgovina z oblačilnim blagom v Celovcu.

Zaradi poznejše oddaje trgovine redka prilika: Akoravno se je zadnji čas blago silno podražilo in se bo še veliko podražilo, prodajam od 10. februarja 1910 začenši blaga za več kot 250.000 kron pod tovarniško ceno. Za trgovce in krošnjarije, krojače in šivilje še poseben popust. Prosim za obilni obisk. Z odličnim spoštovanjem

Anton Renko, posestnik,
ogel Kramerjeve ulice in Novi trg v Celovcu.

Vzorna češka žena. Te dni je nastopila „Matica Znojemska“ dedščino v znesku 25.000 K po kmetici Tereziji Milnerjevi iz Veskova pri Znojmu. Rodoljubna češka kmetica je umrla pred enim letom in zapustila svojerodno oporoko, v kateri je napisala te le besede: „Ker se morajo Čehi v Znojmu težko boriti za svoj narodni obstanek, a jaz sem bila vedno zvesta hčerka svojega naroda, postavljam za glavnega dediča svojega premoženja „Matico Znojemska“, ki naj čisto premoženje porabi v šolske svrhe, pred vsem pa naj skrbi, da se v Znojmu ustanovi češka srednja ali meščanska šola. Prinašajoč to narodno darilo na oltar domovine, izrekam željo, naj bi ta zgled preproste kmečke žene posnemali vsi rodoljubi.“ — Slovenke, posnemajte vrlo Čehinjo in darujte nekaj za „Slovensko šolsko društvo v Celovcu“ in za „Narodno obrambo“. Naslov: Slovenska Krščanskosocialna Zveza“ (narodnoobrambni odsek) v Ljubljani.

„Mir“ je edino glasilo koroških Slovencev.

Tržne cene v Celovcu

24. sušca 1910 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg				80 litrov (biren)	
	od		do		K	v
	K	v	K	v		
Pšenica	—	—	—	—	—	—
Rž	18	60	19	67	11	14
Ječmen	—	—	19	64	10	80
Ajda	18	25	18	98	9	5
Oves	16	—	16	50	5	52
Proso	—	—	—	—	—	—
Pšeno	—	—	27	93	17	60
Turščica	—	—	—	—	—	—
Leča	—	—	—	—	—	—
Fizola rdeča	—	—	—	—	—	—
Repica (krompir)	—	—	5	77	2	60
Deteljno seme	—	—	—	—	—	—
Seno, sladko	10	—	11	—	—	—
kisló	7	—	9	—	—	—
Slama	5	50	7	—	—	—
Zelnate glave po 100 kosov	—	—	—	—	—	—
Repa, ena vreča	—	—	—	—	—	—
Mleko, 1 liter	—	24	—	28	—	—
Smetana, 1	—	60	1	20	—	—
Maslo (goveje) 1 kg	2	80	3	—	—	—
Surovo maslo (putar), 1	2	80	3	20	—	—
Slanina (špeh), povoj, 1	2	40	2	60	—	—
" surova, 1	1	80	2	—	—	—
Svinjska mast 1	2	10	2	20	—	—
Jajca, 1 par	—	14	—	16	—	—
Piščeta, 1	—	2	2	40	—	—
Race	—	—	—	—	—	—
Kopuni, 1	—	—	—	—	—	—
30 cm drva, trda, 1 m ²	3	—	3	40	—	—
30 " " mehka, 1 "	2	80	3	—	—	—

Živina	Počrez	100 kilogramov				Prignalo	Prodalo
		žive vage		zaklana			
		od	do	od	do		
v kronah							
Konji	—	—	—	—	—	—	—
Biki	—	—	—	—	—	—	—
Voli, pitani	—	—	—	—	—	—	—
" za vožnjo	326	370	—	—	23	9	—
Junci	200	314	—	—	22	10	—
Krave	180	360	62	64	—	28	13
Telice	260	—	—	—	2	1	—
Svinje, pitane	—	—	154	156	7	7	—
Praseta, plemena	14	56	—	—	216	166	—
Ovce	—	—	—	—	—	—	—

Prav za nizko ceno

se prodaja

bencinmotor

s tremi konjskimi silami, jako važna reč za posestnika, moč za rezalni in mlatilni stroj in za žaganje drv.

Več pove Lovrenc Mačič, mizarski mojster v Prevaljah.

Kovaškega učenca

sprejme takoj

Ferdinand Pičko, kovač v Pliberku.

SODBA

izkušene
gospodinje:

Kathreiner Kneippova sladna kava je vsakdanja pijača, katera povečuje delavno moč mojega moža in mu ohranja dobro voljo. Otroci uspevajo dobro in v gospodinjstvu si precej prihranim. Vrhtega nam ta kava vsakdan čudovito tekne.

Vabilo

na

redni letni občni zbor
Hranilnice in posojilnice v Spodnjem
Dravbergu,

registrovane zadruge z neomejeno zavezo,

ki se vrši

dne 4. aprila 1910, t. j. na praznik Marijinega oznanjenja, v „Narodnem domu“ v Spodnjem Dravbergu, ob 2. uri popoldne.

Spored:

1. Poročilo o letnem delovanju.
 2. Potrjenje računa za leto 1909.
 3. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
 4. Slučajnosti.
- Opomba: Ako bi ob določeni uri ne bilo došlo dosti zastopnikov, se bo zborovalo eno uro pozneje brez ozira na število zastopanih udov. K obilni udeležbi vabi načelstvo.

Louske puške

Prva borovska orožnotovarniška družba

Peter Wernig,

družba z omejeno zavezo v Borovljah, Koroško.

Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu

ima sledeče tiskovine na prodaj:

Za župnijske urade:

Stolni red, slovenski, v velikosti 53x42 cm, iztis po	K	—10
Reži dušo! Spomin na sveti misijon, 16 strani.		
1 iztis	"	—10
100 iztisov	"	3—
500 iztisov	"	12—
1000 iztisov	"	20—
Angelska služba ali pouk, kako se pri sv. maši streže. 1 iztis	"	—10
12 iztisov	"	1—
Litanije presv. Srca Jezusovega s posvetilno molitvijo in prošnjo k najsvetejšemu Srcu. 25 iztisov	"	—90
50 iztisov	"	1:60
100 iztisov	"	2:80
Po pošti 10, 20, oziroma 30 vinarjev več.		
Tri božje čednosti. 100 iztisov 80 vin., po pošti	"	1—
Molitve na čast sveti, s trnjem kronani božji glavi. 25 iztisov	"	—50
50 iztisov	"	—90
100 iztisov	"	1:60
Po pošti 20 vinarjev več.		

Zagreb.

Kralj. hrv.-slav.-dal. dežel.-vlad. ukaz 31. jul. 1900: št. 3767.

Cenjenim gospodinjam

priporočamo najtopleje

pravi: **Franckov:** pridatek k kavi

kot najboljši kavni surogat,

izdelovan iz tozemskih surovin

v domači tovarni

Henr. Francka sinov

v Zagrebu.

Varstvena znamka.

Hranilne vloge

se obrestujejo po 5%
Izdaja hranilnih znamk.

Avstr. hranilno, kreditno in stavbeno društvo

reg. zadr. z omej. por.
Centrala Dunaj, VI., Theobaldgasse 4.

Državna
kontrola.

Domači hranilniki

se oddajajo brezplačno.

Jako nevarno je

nepokrito puščati tudi najmanjšo ranitvo, ker se ista lahko izprevrže v hudo rano.

Že 40 let se je izkazalo mešano vlačno mazilo, takozvano praško domače mazilo kot zanesljivo sredstvo za obvezo. To obvaruje rane, olajšuje vnetja in bolečine, hladi in pospešuje zaceljenje.

Razpošilja se vsak dan.

1 pušica 70 vin. Proti predplačilu K 3-16 se pošlje štiri pušice, za K 7- pa 10 pušic poštine prosto na vsako postajo avstro-ogrsko monarhije.

Pozor na ime izdelka, izdelovalca, ceno in carstveno znamko. Pristno le po 70 vin.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, c. in k. dvorni dobavitelj
 lekarna „Pri črnem orlu“
 Praga, Mala strana, vogal Nerudove ulice št. 203.
 Zaloge v lekarnah Avstro-Ogrske.

Sprejme se takoj

učenec

poštenih starišev in lepega vedenja v trgovino mešanega blaga, zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi. Oglasiti se je na tvrdo **Franjo Susteršič**, trgovec z mešanim blagom in gostilničar, Št. Jakob v Rožu, Koroško.

Superfosfat

mineralno in animalično, najbolj priznано, najbolj zanesljivo in najcenejše gnojilno sredstvo fosforove kisline

za vsako zemljo.

Vsebina strogo zajamčena. Zajamčen najhitrejši učinek, najboljši uspehi.

Za pomladansko obdelovanje neogibno potreben.

Dalje

amoniakove, kalijeve in solitarjeve superfosfate

odpošiljajo vse

tovarne umetnih gnojil, trgovci, poljedelske zadruge in društva.

Pisarna: Praga, Prikopi 17.

Slovenec Konrad Skaza

delavnica za vsa cerkvena dela
 v St. Ulrich, Gröden (Tirolsko)

se najtopleje priporoča za vsa cerkvena dela. **Velikanska zaloga sv. razpel.** Novi zanimivi slovenski ceniki zastoj in franko. **Postrežba solidna in hitra.**

Pozor! Čitatelj čitaj! Pozor!

Nad 350 hektolitrov pravega pristnega vina imam za prodati. Prav lepa, čista, bela, rdeča in črna vina pošiljam od 56 litrov dalje na postajo **Ajdovščino** po zmernih cenah od 32 do 40 vinarjev liter. Imam tudi **tropinsko žganje** po 2 kroni liter, **vinški kis** po 28 vin. liter itd. **40.000 cepljenih trt**, več vrst, na ameriških podlagah: **silvanec, beli burgundec, laški riznik, mosler** in več drugih vrst. Cena po 18 kron za 100 komadov, korenjaki 4 krone za 100 komadov. Za obilno naročbo se priporoča

Josip Cotič, trtničar in posestnik vinogradov v Vrhpolji, p. Vipava, Kranjsko.

Emil Melhhofer-jeva vdova

pasarstvo in obrt z bronom
 Celovec, Stolne ulice št. 4, Celovec
 nasproti dvornemu vrtu

se zahvaljuje za doslej izkazano zaupanje in se priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu z izgotovljenimi deli za napravo vseh v to stroko spadajočih

cerkvenih in bronastih del

napravljenih po najnovejših vzorcih, lepo izdelanih, po najnižjih cenah, na pr. **svečnikov za oltarje in podobe, kadilnic, svetilk, kelihov, ciborijev, mašnih konvic s skledicami,**

posod za blagoslovljeno vodo, sveto olje, križev za oltarje, zastave itd.

Prenauljajo in popravljajo

se vse v to stroko spadajoče **cerkvene stvari**, in se jamči za dobro pozlačenje in posrebreženje v ognju. **Pismena naročila** se izvršujejo najhitreje in točno. **Opomba:** V zalogi ima tudi **kozarce za večno luč.** Dobi se tudi **ogljje za kadilnike.**

Posebno si dovoljujem častiti duhovščini in sl. občinstvu naznaniti, da nimam nobenega potovalca in tedaj tudi nihče ni opravičen zame dela prevzemati ali izvrševati.

Na prodaj

je lepa kmetija blizu farne cerkve, eno uro od železnične postaje. Več pove **Peter Schiller** na Kostanjah, p. Vrba ob jezeru.

Loterijske številke 26. marca 1910:

Trst	44	47	90	69	37
Linc	31	27	19	49	23

Lekarnarja

Allein echter Balsam
 aus der Schützengel-Apotheke
 des
 A. Thierry in Pregrada
 bei Rohitsch Sauerbrunn.

A. Thierry-ja balzam.

(Postavno zavarovano.)

Edino pristen z redovnico kot varstveno znamko.

Učinkuje proti želodčnim krčem, napihovanju, zasliženju, nerednostim v prebavanju, kašlju, pljučnim boleznim, bolečinam v prsih, hripavosti itd. Zunanje celi rane, olajšuje bolečine. 12 malih ali 6 podvojnih steklenic ali velika posebna steklenica K 5.—

Lekarnarja **A. THIERRY-ja** edino pristno

centifolijsko mazilo

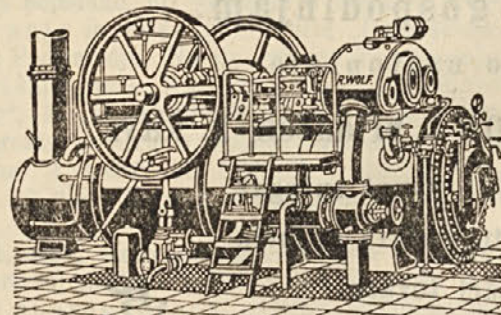
sigurno učinkuje proti tvorom, ranam, ranitvam, še tako starim vnetjem. Dva lončka K 3-60. Naročila se naslavlja na lekarno angela variha

A. THIERRY v Pregradi pri Rogatecu.

Dobiva se skoro po vseh lekarnah.

Linc 1909: Zlata kolajna; najvišje odlikovanje.

R. WOLF Magdeburg-Buckau.

Filialka Dunaj, Dunaj, III., Heumarkt št. 21.
 Premakljivi in nepremakljivi polnoprarni in patentovani

vročeparni lokomobili

11 z 10 do 800 konjskimi silami!
 Najbolj gospodarsk, trpežen in zanesljiv-gonilen stroj za vse vrste delovanja v industriji in poljedelstvu.

Vseh izdelkov nad 650.000 PS.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavica K 3.000.000.
 Rezervni fond K 300.000.

Denarne vloge obrestujemo po **4 1/2 %** od dne vloge do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjuje in eskomptuje izrebane vrednostne papirje in vnovčenje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavoje. — Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spiljetu, Trstu in Sarajevu.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobiček 300.000 frankov. Na mesečno vplač. po K 8.— za kom. **Tiske srečke s 4% obrestmi.** Dve žrebanji na leto. Glavni dobiček K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10.— za komad. Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.